

Talen var om. Det ærede Medlem berørte endvidere, hvad jeg har sagt for mange Aar siden. Derſom man vilde gaa i Rette med, hvad det ærede Medlem har sagt Aar ud og Aar ind, ſnart om Skove, ſnart om Statter og om mangfoldige andre Ting, ſaa ſkulde vi ſe, hvilket Sammenſurium der vilde komme ud deraf, ſaa ſkulde vi ſe, om han kunde være tjent med, at man tog ſig for ſaaledes at følge ham, men det vilde ganſke viſt ikke lønne Umagen. Naar det ærede Medlem anførte, at jeg havde ſagt, at vi vare 6, og at Mindretallet kun var 1, ſaa viſer dette, at det ærede Medlem ſlet ikke har fulgt med i, hvad jeg har ſagt. Om de Punkter, hvor Mindretallets Opfattelse af, hvad der er oplyſt, er en anden end Flertallets, og hvor man ikke kan vente eller forlange, at det ærede Thing ſelv ſkulde kunne gaa til Afſtykkerne, og ſe efter, hvis Opfattelse der er den korrekteſte, har jeg ſagt, at det, hvor der ikke er Tale om Noget, der beviſelig forholder ſig ſaa eller ſaa, men kun er Tale om et Skjøn over, hvad der maa antages at have fundet Sted, maa have Formodningen for ſig, at Flertallets Skjøn er det rette; et Skjøn af 6 maa dog forekomme alle fornuftige Menneſker at have mere Sandſynlighed for ſig end et Skjøn af 1. Den ærede ſidſte Taler kan i Øvrigt være ganſke rolig og fuldt overbevist om, at det ærede Mindretal i Udvalget er fuldſtændig i Stand til at ſtaa paa ſine egne Ben og forsvare ſin Mening, og man kommer meget let til netop at ſvække dette ærede Medlems Argumentation for en Sag, naar man vil støtte ham og hjælpe paa ham. Der ſkal en ſtor Dygtighed til for, at man ſkal kunne yde ham nogen virkelig Hjælp; man kan rolig overlade det ærede Mindretal ſelv at hævde ſine Anſkuelser.

Frederikſen: Naar den ærede Ordfører ikke er i Stand til at ſvare Andet, pleier han altid at angibe mig perſonlig; det har han gjort i forſkjellige andre Sager, og det har han ogsaa gjort i Dag. Jeg ſkal kun nedlægge en beſtemt Indſigelse imod den ærede Ordførers Reſervat af, hvad jeg har ſagt, blandt Andet ogsaa, da denne Sag tidligere laa for. Jeg talte den Gang ikke et eneſte Ord om Lovligheden og Rigtigheden af den Fremgangsmaade, man fulgte; jeg talte kun om, hvorvidt det var forſvarligt, at udsætte Anerkjendelsen eller ikke, og i ſaa Henseende tror jeg netop, det er kommet fuldſtændig frem for den, der vil dømme upartisk, at dette har været fuldſtændig uforſvarligt, idet der ikke er oplyſt Noget ſomhelſt, ſom bør kunne lede til en Forkaſtelse af Valget.

Sindenburg: Den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører ſtillede ſig ligeoverfor Mindretallet, finder heller ikke jeg ganſke korrekt. Imidlertid har han ſenere forklaret ſig paa en Maade, ſom gjør hans Stilling mere forſtaaelig. Han

har nemlig ſagt, at, hvor det kom an paa et Skjøn, fandt han det naturligt, at Thinget, hellevare fulgte Flertallet, ſom beſtod af 6 Medlemmer, end Mindretallet, ſom kun beſtod af et enkelt Medlem. Deraf ſluttede jeg, at, hvor det ikke kommer an paa et Skjøn, men paa rene ſakſiſke Omſtændigheder, vil den ærede Ordfører ikke gjøre noget Saadant gjældende. Nu viſer imidlertid Betænkningen, at Mindretallet i Udvalget har fremsat beſtemte Angivelſer af, hvorledes det er gaaet til, og efter Afſetne har angivet beſtemte Feil, der ere begaaede, og ere begaaede af en Valgliſtefører i den Kandidats Favør, ſom ſaldt igjennem. Mindretallet har nemlig anført, at den paagjældende Valgliſtefører har tilladt en Vælger efter Hufommelsen at afgive en Slump Stemme paa Antonſen, uagtet Valgliſteføreren ſelvfølgelig ikke havde nogen Kundſkab om, hvorledes det egentlig forholdt ſig, og i ethvert Tilfælde maatte vide, at diſſe Stemmer bleve modtagne uden Sagttagelse af det, ſom Valgloven byder. Der er alſaa ikke Tale om, et Skjøn, men om en Meddelelse, ſom Mindretallet gjør Thinget efter ſelve Afſtykkerne, og ſom enten ligefrem maa være ſtemmende med Sandheden eller være det Modſatte. Naar dette er ſaa, forekommer det mig klart, at den ærede Ordførers Bemærkning om, at Thinget hellere maa følge de Sex, der danne Flertallet, end den Enkelte, der danner Mindretallet, ikke kan finde nogen Anvendelse paa den Del af Betænkningen, ſom angiver det rent ſakſiſke, ſom det er gaaet til. Uagtet jeg nemlig erkjender, at den ærede Ordfører har Ret, naar han i Almindelighed ſiger i denne Sag, at man ikke i Diskuſtionen kan antages at indbrømme en Ting, fordi man ikke ligefrem modfiger den, ſaa tror jeg dog, at denne Betænkning maa finde en naturlig Uindtagelse, naar det gjælder om at meddele Thinget Reſultatet af Afſtykker, der have foreligget Udvalget. Der er overhovedet ingen Forhandling mulig her i Thinget, naar man ikke tør gaa ud fra, at, hvad et Medlem af Udvalget meddelel, Thinget ſom fremgaaende af Afſtykkerne, er, naar det ikke modfiges fra Flertallets Side, ſtemmende med Sandheden. Men gaaende ud fra denne Forudſætning, tror jeg, at det ved nærværende Betænkning er fuldſtændig godt gjort, at der har fundet betydelige og grove Feil Sted ved denne Valghandling, men at de have fundet Sted for, at favorisere den Kandidat, der ſaldt igjennem; det er for, at ſlaſſe ham Stemmer, at der er foretaget Handlinger, der grænde op til Begrebet Falſk, idet der er tilført Stemmer efter Hufommelsen, uden at man havde nogenſomhelſt Sikkerhed af den Slags, ſom Valgloven kræver, og Mindretallet har viſtnok fuldkommen Ret i, at dette umuligt kan være en Grund til at kaſtere Valget i den modſatte Retning, til Fordel for den Kandidat, i hvis Favør diſſe Handlinger ere begaaede. Dernæſt er det